

И само то е моя святъ кумиръ.
 Не ще му измѣня за нищо азъ.
 За него самъ отъ радости семейни
 отрекохъ се... И дори отъ себе
 готовъ съмъ днесъ да сторя мжченикъ;
 и тежкий кръсть да взема на плещи,
 понесълъ къмъ...

Султана. Какъ, майсторе, очудва!

Ти още си на тая златна възраст?...

Майсторъ Лалйо... Самотникъ безъ подслонъ,
 живѣлъ по бляноветѣ на призованъ...

Султана (Съчувствено)

Призованъ ли каза...

Майсторъ Лалйо... Призвания за други.
 блага да твори — семейство не бива
 да има свой!

Султана... Кой каза ти това?

Майсторъ Лалйо (Съ болка)

Трагична е моята сждбина.

Не лесно бѣ да се примира съ нея —
 но трѣбваше, щомъ моето призване...

(Спира задъханъ и унилъ)

Султана (Съ напрегнатъ интересъ)

Разказвай ми нещастний щасливецо...

Майсторъ Лалйо (унесенъ)

... То бѣше сънь... Мостъ бѣхъ наелъ да
 зидамъ.

А влюбенъ бѣхъ, обичахъ до безумье...

Невѣрна болестъ младостъ покоси
 нечакано: прости се тя съ свѣта...

Яви ми се тогазъ на съне Ангелъ
 и каза ми пороческитѣ думи.

(Задъхва се)

Султана. Пророчески?

Майсторъ Лалйо... Порочески завѣтъ:

Който нужди на близки разбира, —
 и живѣе добрини да стори —
 свой да нѣма! Своето го спира
 скжпо благо за други да твори;